

Beslissing

Klachtnummer:	KC 26-020
Klachtdatum:	17 mei 2026, aangevuld op 28 mei 2026
Klager:	klager
Onderwerp:	beperking communicatiemiddelen (telefoon en internet)
Verweerder:	GZ-psycholoog en regiebehandelaar

Verloop van de behandeling van de klacht

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klacht die klager op 17 mei 2026 heeft gediend. De klacht gaat over een beperking van communicatiemiddelen (telefoon en internet). Klager heeft op 28 mei 2026 haar klacht aangevuld en zich ook erover beklagd dat zij slechts één keer per dag mag bellen met een advocaat of instanties.

Verweerder heeft op 29 mei 2026 een verweerschrift bij de klachtencommissie ingediend. De patiëntenvertrouwenspersoon (pvp), heeft op 9 juni 2026 een schriftelijke toelichting op de klacht ingediend.

Op 11 juni 2026 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden. Aanwezig waren:

- Klager en haar pvp
- Verweerder

En van de klachtencommissie:

- De heer mr. H. Dontje, voorzitter
- De heer A. Sewbaransingh, psychiater (via Microsoft Teams)
- de heer G. Terpstra, zelfstandig lid

Voor de verslaglegging was de heer mr. E. Krol, plaatsvervangend secretaris, aanwezig.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klager het behandeldossier ingezien. Hij heeft zijn bevindingen met de andere leden gedeeld.

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

De klacht gaat over een beperking in het vrij gebruik van communicatiemiddelen, zoals bedoeld in artikel 9:9, derde lid van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz). De klachtencommissie kan de klacht beoordelen op basis van artikel 10:3 van de Wvggz en het Klachtenreglement klachten Wvggz van de Regionale Klachtencommissie (het Klachtenreglement).

Toelichting van klager

Klager en haar pvp hebben op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Klager vertelt dat ze alleen maar belt met haar ouders en met instanties, zoals het tuchtcollege, de pvp, en advocaten. Dit doet zij onder andere vanwege de lopende herzieningsprocedure en andere

juridische procedures. Er is sprake van een lijst met personen/instanties met wie ze mag en wil bellen. Het contact met deze personen is noodzakelijk en dat weet de kliniek.

Op dit moment is zij erg beperkt in haar contactmomenten. Alleen op maandagen en vrijdagen mag ze eenmalig contact zoeken met instanties. Voordien mocht ze ongelimiteerd contact hebben met instanties en advocaten. Ze noemt als voorbeeld dat ze deze klachtzaak graag telefonisch had voorbereid met de pvp, maar dit was niet mogelijk. Nu hebben ze de zaak kort voor de zitting besproken.

Als het op de genoemde momenten niet lukt om contact te leggen met de personen die ze wil spreken, dan moet ze een volgend moment afwachten. Normaal zou ze een mail sturen, waarin ze vertelt waarom ze degene wilde bereiken, zodat er verdere stappen mogelijk zouden zijn. Dit lukt nu niet.

Klager heeft van haar advocaat begrepen dat zij meermaals had gebeld of berichten had doorgegeven, maar dat dit niet aan klager was doorgegeven. Zij heeft verschillende advocaten in verschillende procedures. Zij moeten de mogelijkheid hebben om klager te spreken.

Op internet mag ze op rechtspraak.nl zoeken en mailen met advocaten. Om te mailen met andere instanties moet ze een aparte aanvraag doen. Ze moet bijvoorbeeld aangeven dat ze een e-mail naar de pvp wil sturen. Om de twee weken worden dergelijke verzoeken beoordeeld. Ze loopt dan weer twee weken achter. Dat is vervelend in zaken, waar termijnen gehaald moeten worden. Ze mag twee keer in de week op dinsdag en vrijdag een half uur mailen.

Als ze op het internet wil, moet ze aangeven welke websites ze wil bezoeken. Ze heeft profiel 3 – begeleid. Ze ervaart enkele haperingen. Als ze bijvoorbeeld onderzoeken wil opzoeken van vergelijkbare zaken, dan kunnen deze webpagina's niet worden bereikt.

Als klager buiten de belijst wil bellen, bijvoorbeeld met het OM, dan moet ze een aanvraag doen. Als klager met een advocaat of de pvp wil bellen, dan zit ze alleen. Internet is wel begeleid; dat is altijd met twee personen. Er wordt meegelezen in de correspondentie met haar advocaat of aan het tuchtcollege. Dit vindt klager niet juist. Deze contacten zijn privé en gaan de kliniek inhoudelijk niets aan.

Klager is niet bezig met behandeling of therapie. Vanwege de herziening krijgt ze regelmatig opdrachten van haar advocaat. Dit vergt veel tijd van haar.

Haar is niet verteld wat de aanleiding was tot de verdere inperking. De rechter heeft niet besloten tot inperking van haar communicatiemiddelen.

Ze merkt op dat het heel dom zou zijn om strafbare feiten te plegen, omdat zij dan haar herzieningsverzoek om zeep helpt. Ook kan het OM besluiten om haar in een kliniek met een zwaarder beveiligingsniveau onder te brengen. Dit heeft voldoende afschrikwekkende werking.

De pvp stipt aan dat in de 9:9-brief van 23 januari 2026 wordt gesproken over het voorkomen van strafbare feiten. Er moet een concrete vrees zijn. Het is niet duidelijk waarom het risico nu speelt en waarom telefoon- en internetgebruik daarin een rol speelt. Hij vraagt zich af wat de concrete feiten zijn en waaruit de vrees precies bestaat. Er is in de afgelopen maanden geen evaluatie van deze beperking geweest en er is niet nagegaan of uitbreiding mogelijk is. Klager heeft veel te vrezen, als zij nu strafbare feiten zou plegen. Zij heeft nu niet de kans om zichzelf te bewijzen.

Klager heeft in tweede instantie aangevuld dat de rechtbank niet ervan uitging dat ze een waanstoonis had. Het Hof kwam wel tot deze conclusie. Tegen dit oordeel heeft zij verschillende procedures lopen. Tijdens beklagprocedures is gebleken dat klager wel gelijk had. Zij meent dat naar de mens gekeken

moet worden. De kliniek gaat uit van wat zij lezen. Bij de kliniek gebeuren zaken die niet kunnen.

De pvp heeft verder toegelicht dat cliënten bij binnenkomst geen vrijheden (fase 0) hebben. Daarvoor moeten mensen tekenen. Klager heeft geen behandelovereenkomst getekend en daarom moest een 9:9-beslissing worden aangezegd.

Toelichting van verweerder

Verweerder heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Zij vertelt dat de aanleiding voor de verdere beperking was, omdat klager aangifte wilde doen en contact wilde met de pvp, de politie en een advocaat. Hieraan tegemoet komen was onwerkbaar voor de sociotherapie. Klager wil enorm vaak bellen. Zij voelt daarbij spoed en wil gelijk kunnen bellen. Dat lukt niet altijd.

De afspraken die gelden: een keer per dag onbegeleid naar pvp, advocaat, politie, klachtencommissie. Als degene niet opneemt, mag ze een andere persoon bellen. Ze mag ook een voicemail inspreken of bij het secretariaat van deze instantie een bericht achterlaten. Dat telt als een contact. Ze mag daarnaast teruggebeld worden. Met haar ouders kan zij onbeperkt bellen. Met overige instanties is het tweemaal per week. Klager merkt hierover op dat het personeel wisselend handelt.

Verweerder legt uit dat klager bij de zorgaanbieder opgenomen is om een behandeling te krijgen. Behandelen lukt niet goed, omdat klager gefixeerd is op deze contacten of op andere zaken die op de afdeling gebeuren. Behandelaren willen met haar in gesprek hoe dingen gaan en over het gepleegde delict. Klager weigert hieraan medewerking te verlenen. Klager wil niets vertellen over het delict, omdat dat in haar ogen niet is gebeurd. Het is lastig om goede afspraken te maken, omdat zij gesprekken anders herinnert. De delicttrisicofactoren zijn nog niet behandeld. Het lukt klager niet om te bespreken wat er mis gaat, bijvoorbeeld als het gaat om het fixeren. Het is zorgelijk dat klager terugkomt op zaken die ze in eerder gesprekken heeft gezegd. Daardoor lukt het niet om aan de zorginhoud te komen. Klager ziet niet in wat haar gedrag teweegbrengt. Zij is wel veroordeeld voor een delict. Zonder behandeling vreest verweerder dat risico's zich opnieuw voordoen. Er kan geen goed onderzoek naar de diagnose plaatsvinden; daarom bouwt men voort op de Pro Justitia rapportage en wat wordt waargenomen op de afdeling. Voor behandelaren staat vast dat sprake is van een waanstoornis. Hoe klager zaken ervaart, geldt voor haar als waarheid. Er is geen grijs gebied of ruimte voor een andere opvatting.

Gelet op het indexdelict (stalking en belaging), hoe klager zich opstelt in de kliniek en het continu contact zoeken met personen zijn er redenen om de beperking op te leggen. Er moet worden voorkomen dat klager zelf of via anderen contact legt met het slachtoffer. De kliniek heeft ook een taak om de maatschappij te beschermen.

Er wordt – voor zover dat kan worden gezien – gekeken of de personen met wie klager belt op de belijst staat. Deze persoon kan alleen ook andere personen aan het gesprek toevoegen.

In het MDO is tweewekelijks besproken hoe het gaat met klager. Daarin is gekeken naar het vierogen-beleid, omdat klager zich zaken anders herinnert dan hoe de medewerker zaken heeft gerapporteerd. De 9:9-beslissing is niet expliciet geëvalueerd. Bij de start van de opname was een afspraak dat ze niet zo maar mocht bellen. Klager is teruggekomen van die afspraak, waarna een 9:9-beslissing is genomen. Klager komt zoveel afspraken niet na en behandelaren blijven risico's op delictgedrag zien. Daarom is een verruiming niet aan de orde. Klager blijft weigeren om het over het delict te hebben of bijvoorbeeld een schrijfpodracht uit te voeren. De kliniek heeft verzocht om overplaatsing, omdat de behandeling niet van de grond komt, terwijl deze wel nodig is om delictrisico's weg te nemen. Het ministerie moet

op dit verzoek nog reageren en bovendien moet er een overplaatsingsplek zijn.

Beoordeling van de klacht

De klacht gaat over een beperking in het vrij gebruik van communicatiemiddelen, meer specifiek het telefoon- en internetgebruik. Op 23 januari 2026 is deze beperking met een artikel 9:9-brief aangezegd.

Op basis van artikel 9:9, derde lid van de Wvggz dergelijke beperkingen kunnen worden opgelegd, als

- a. ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van betrokkene, of
- b. dit ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

De beslissing van 23 januari 2026 noemt als reden ‘het voorkomen van strafbare feiten’, zoals bedoeld onder b.

De klachtencommissie stelt vast dat een artikel 9:9-beslissing moet voldoen aan de inhoudelijke criteria voor de verlenen van verplichte zorg en aan de vereisten van artikel 8:9 van de Wvggz.

De klachtencommissie komt tot het oordeel dat de noodzaak van de beperking onvoldoende concreet is onderbouwd. Zij ziet in de toelichting van verweerder geen concrete vrees dat met het vrij gebruik van communicatiemiddelen klager strafbare feiten, zoals stalking, zal begaan. Klager wil weliswaar zeer regelmatig telefoneren, maar er zijn geen aanwijzingen dat dit communicatiemiddel ingezet wordt om strafbare feiten, zoals het stalken van het slachtoffer, te plegen. Ook hebben zich sinds dat de beperking van kracht is geen incidenten voorgedaan, waarop deze vrees kan worden gebaseerd. De redenen waarom klager wil telefoneren komen de klachtencommissie plausibel voor, hoewel zij herkent dat klager zich hierop sterk fixeert en dat mogelijk sprake is van obsessief gedrag. Dit gedrag levert echter geen (concrete vrees voor een) strafbaar feit op. Dat dit gedrag nadelig voor klager zelf kan zijn, acht de klachtencommissie voorstelbaar, maar dit gegeven vormt niet de aanleiding tot de beperking, zoals hierboven opgemerkt.

Klager heeft toegelicht waarom het voor haar belangrijk is om zonder beperkingen gebruik te kunnen maken van telefonie en internet. Bovendien heeft zij naar het oordeel van de klachtencommissie overtuigend naar voren gebracht dat het op ongepaste wijze gebruik maken van communicatiemiddelen zeer nadelige consequenties voor haar kan meebrengen en dat zij zich er daarom van bewust is hoe zij deze middelen passend moet gebruiken. Gelet hierop vindt de klachtencommissie de beperking niet proportioneel en subsidiair, zoals bedoeld in artikel 3:3 van de Wvggz.

Reeds hierom concludeert de klachtencommissie dat de klacht **gegrond** is. De beperking in het vrij gebruik van communicatiemiddelen is niet (aantoonbaar) noodzakelijk, proportioneel en subsidiair.

Specifiek ten aanzien van het contact dat klager telefonisch met haar advocaten wil onderhouden, overweegt de klachtencommissie als volgt. Op 28 mei 2026 is (aanvullend) besloten dat zij eenmaal daags met een advocaat, klachtencommissie of pvp telefonisch contact mag zoeken.

De klachtencommissie stelt vast dat de Hoge Raad heeft geoordeeld dat geen beperkingen mogen worden opgelegd in het contact met de advocaat (zie de uitspraak van 10 maart 2023, ECLI:NL:HR:2023:380). Dit volgt uit artikel 1:7, derde lid van de Wvggz in samenhang met artikel 45 van het Wetboek van Strafvordering. De advocaat dient op grond van dit laatste artikel vrije toegang tot de patiënt te hebben, mag hem/haar alleen spreken en met hem brieven wisselen, zonder dat van de inhoud door anderen wordt kennis genomen.

Dit impliceert volgens de klachtencommissie niet dat in het geheel geen afspraken kunnen worden

gemaakt, waaraan klager zich dient te houden, maar deze mogen geen beperking van deze rechten inhouden. In dit geval zijn de afspraken c.q. randvoorwaarden waaronder klager contact mag zoeken met haar advocaat te beperkend. De klachtencommissie betreft hierbij dat klager verschillende juridische procedures heeft lopen en dat hierbij volgens het behandeldossier vijf advocaten zijn betrokken. Een contactmoment per dag is – zeker waar deze procedures samenlopen – in dit licht te minimaal om de vrije toegang van de advocaat tot de patiënt te borgen. Bovendien dient deze communicatie, ook per e-mail, vertrouwelijk te verlopen. Dat klager slechts onder begeleiding mag internetten en dat deze begeleiders meelesen in haar e-mailverkeer, is in strijd met artikel 1:7, derde lid van de Wvggz en geldt als oneigenlijke beperking. De aanvullende klacht is op dit punt dan ook **gegrond**.

Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over de beperking van communicatie (telefonie en internet) **gegrond**. Zij vernietigt de beslissing van 23 januari 2026.

De beslissing is genomen op 11 juni 2026 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer A. Sewbaransingh en de heer G. Terpstra, leden, in aanwezigheid van de vervangend secretaris van de klachtencommissie, de heer mr. E. Krol.

De beslissing is op 12 juni 2026 telefonisch aan klager en verweerder medegedeeld. Op dezelfde datum is een verkorte beslissing verstuurd.

Klager, haar vertegenwoordiger en de zorgaanbieder kunnen een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank voor een beslissing over de klacht. Dit kan binnen zes weken na de dag waarop de beslissing is medegedeeld (artikel 10:7 Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 16 juni 2026 verstuurd aan klager, pvp, verweerder, directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.